

gaar, at man nu synes at være saa stærkt tilbøielig til at drage bort fra Kjøbenhavn, drage til Sjælland forskellige Institutioner, vil jeg dog overfor det Spørgsmaal, som foreligger i § 2, ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der ikke kan være ringeste Tvivl om, at det vilde blive en meget dyrere Administration end den nuværende, naar der skulde oprettes et særskilt jydsk Overformynderi. Ja, selv om man vilde flytte den udenbys Overformynderi-Afdeling til Sjælland og lade Sjællændernes Penge komme der over, hvad de for Resten med Billighed kunde beklage sig over, vilde det endda blive en meget kostbarere Indretning end den nuværende. Nu er det vel saa, at da man i 1868 traf denne Indretning, blev der truffet den Bestemmelse, at det kjøbenhavnske Overformynderi skulde paatage sig Bestyrelsen mod en Godtgjørelse af 12,000 Kr. om Aaret, og den Betragtning, man gik ud fra, var ganske vist den, at de udenbys Overformynderi-Midler skulde bestyres billigt, idet nemlig Kjøbenhavns Overformynderi var en Institution, der alligevel skulde være og maatte udstyres med Bygninger, Lokaler osv., saa at den altsaa vilde kunne overtage Bestyrelsen af de udenbys Umyndiges Midler for en forholdsvis billig Pris. Det gik man ud fra, men man vidste allerede den Gang, at disse 12,000 Kr. ikke vilde være et fuldstændigt Ækvivalent. Men der er ikke nogen Billighed i nu, da de udenbys Umyndiges Midler ere voxede saa betydeligt, og derved ogsaa Administrations-Udgifterne ere voxede betydeligt, længer at forlange, at det indenbys Overformynderi skal bære en saa stor Del af Administrations-Udgifterne for de udenbys Midler, som det virkelig bærer. Jeg er endogsaa der gaaet en Vej, som forekommer mig at være meget billig og hensynsfuld overfor det udenbys Overformynderi. Thi medens Overformynderens Forslag nærmest gik ud paa, at de skulde dele samtlige Udgifter ligefrem efter Størrelsen af de administrerede Summer, har jeg ikke troet at turde gaa saa vidt, men indskrænkede mit Forslag blot dertil, at Wederlaget for Bestyrelsen af det udenbys Overformynderis Midler skulde forhøies i Forhold til dettes administrerede Beløb. Det vilde føre til i dette Øieblik, at disse 12,000 Kr. bleve forhøiede til mellem 27 og 28,000 Kr., medens Overformynderens Forslag vilde føre til, at de skulde forhøies til lidt over 40,000 Kr. Jeg tror derfor, at man virkelig ikke kan negte, at det er en Ordning, som al mulig Billighed taler for. Forjaavidt man særlig har antet over et enkelt Punkt, nemlig Maaden, hvorpaa Bekjendtgjørelsen af, hvilke Midler

der ere at faae til Laans, finder Sted, vil jeg bemærke, at den Regel, der er givet i Loven, er, at disse Bekjendtgjørelser skulde optages i de mest læste Blade paa de forskellige Steder, men ikke i alle Blade. Med Hensyn dertil vil jeg bemærke, at det forholder sig ikke saa, som en æret Taler (N. Sørensen) vilde gjøre gjældende, at man i Holbæk Amt kun averterede i Høirebladene. Det er ikke Tilfældet, der bliver ogsaa averteret i de Venstreblade, som efter Bestyrelsens Mening anses for at være de mest læste Blade i Amtet. (N. Sørensen: Nei.) Ja, saaledes er det blevet fremstillet for mig, men jeg erindrer meget godt, at man i den omtalte Erklæring mente at kunne udtale, at det Blad, som det ærede Medlem udgiver, ikke hørte til de mest læste Venstreblade i Amtet. Jeg vilde derfor meget beklage, om man vilde vanskeliggjøre denne Sag ved at stille videregaaende Fordringer angaaende disputable Spørgsmaal, som man ikke let bliver enig om. Men naturligvis følger det af sig selv, at § 1 maa jeg have, inden Samlingen løber til Ende, det er umuligt andet. Jeg vilde meget beklage, om man skulde lade det andet Spørgsmaal ligge uløst og skyde en Ordning fra sig, som virkelig er billig.

Schiøtz: Jeg vil sige til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), at da jeg anser Vedtagelsen af § 1 for en ligefrem nødvendig Betingelse for, at Overformynderiet kan blive af med sine overflødige Kapitaler til Udlaan, vilde jeg være meget betænkelig ved at stryge § 2, hvis jeg derved skulde forhindre, at § 1 blev vedtagen. Men da vi ere saa langt henne i Samlingen, forekommer det mig at være lidt usikkert, hvorledes det vilde gaa Loven, hvis man foretog Forandringer, enten ved at lade § 2 udgaa eller ved at stille Ændringer til § 2. Det ærede Medlems Udtalelser foranlediger mig forøvrigt til den Bemærkning, at jeg synes, at Landet ikke er stort nok til at have mere end et Overformynderi; de Herrer i Sjælland kunne jo meget godt føre Kontrol med Administrationen, hvis det er det, de ønske; det er ikke vanskeligt at gjøre. Jeg tror efter min Erfaring, at man kan sige med fuld Bestemthed, at Overformynderiet, saaledes som det blev ordnet efter Loven af 1868, fuldstændig har løst sin Opgave. Det har været en dygtig administreret Institution, en Institution, der under meget vanskelige Forhold som nu under Konverteringen har udfoldet en Energi og Omhyggelighed, som fortjener den største Paakjendelse. Dette maa nu ikke opfattes, som om jeg ikke har